

unesenivangole.socializmus.sk

Prochladlí a rovněž hladoví a také nevyspalí, vyrážíme po ránu, tak v pět dvacet, dále na jih. Hned po prvním kilometru cesty narážíme na malou, ale velmi rozbahněnou říčku, kterou musíme překonávat s vyhrnutými kalhotami až ke kolenům. To je pro nás velmi nepříjemné, v tom ranním chladu, bez jídla, zašpinění až po kolena černým blátem. Děje se tak s nadávkami, vojáci nás musí do té Čvachtanice pobízet.

Bezprostředně za ní následuje ještě jedno, sice jen docela krátké, ale zato prudké špatně zdolatelné stoupání. My nad tím opět pouze nadáváme a vojáci nás musí do toho prudkého kopce chvílemi popohánět. Jsme už z toho opravdu všichni velmi nervózní. Ale po jedné kratší rovince a překonání dvou následných vršků na nás čeká sladká a dlouho očekávaná odměna: „Benguelská Železnice!“

Je tu na ni bohužel velice smutný pohled. Na to, jak je celá zarostlá trávou. Dlouho už se tudy podle zcela zrezivělých kolejnic žádným vlakem nejelo. Pro nás zajaté je ale tento okamžik velmi dobrým znamením. Je znamením, které má potvrdit brzký konec pochodu, a tak nás takové věci nemrzí. Dostáváme se za pomyslnou hranici, která zde neoficiálně rozděluje zemi politicky. Jižní polovina je ovládaná UNITA, severní MPLA. Když oficiálně to nikde nenajdete, v myslích domorodců to zabudované je.

Docházíme k ní v šedesátém sedmém dni zajetí. A když potom odečteme dny, než jsme ji překročili směrem na sever, tak nám to sem nazpět pod ní trvalo celkem velmi dlouhých šedesát dní. Místo, kde přes trať přecházíme směrem na jih je, podle nedalekého železničního kilometrovníku, na osmistém padesátém pátém kilometru. V Alto Catumbela na nádraží, byl také takový kilometrovník, ale s hodnotou dvě sta šedesát pět. Jsme tedy vzdáleni od Alto Catumbela téměř šest set kilometrů po trati. Vzhledem k tomu oblouku, který jsme cestou sem udělali, je náš dosavadní odhad ušlé vzdálenosti poměrně přesný. Nikdo z nás ovšem vůbec nechápe, proč to tak muselo být. Při zcela normálním postupu přímo na jihovýchod z Alto Catumbela, bychom už museli být na té hlavní základně. A to, i kdyby byla až na jižní hranici země.